

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 3/2022
24.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић, Дубравке Дамјановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ане Ђинђић Станимировић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 395/20 од 10.05.2021. године и Вишег суда у Нишу Кж1 225/21 од 06.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ане Ђинђић Станимировић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 395/20 од 10.05.2021. године и Вишег суда у Нишу Кж1 225/21 од 06.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 395/20 од 10.05.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 225/21 од 06.10.2021. године одбијена је као неоснована заједничка жалба окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Ане Ђинђић Станимировић и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Ана Ђинђић Станимировић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1.

тачка 8) и 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и с тим у вези наводи да је суд изостављајући поједине речи из чињеничног описа наведеног у оптужном акту, повредио објективни идентитет оптужења.

Стоје наводи захтева да је окривљеном оптужним актом стављено на терет да је критичном приликом оштећеном упутио речи претње „...Имаш среће што ти камера виси одозго, иначе бих те убио. Сад ћу да идем до куће да узмем пушку, све ћу да вас побијем, све вас треба ј... и побити...“ , док је у опису дела у изреци првостепене пресуде, у односу на радњу извршења кривичног дела наведено да је окривљени оштећеном упутио речи претње „...Сад ћу да идем да узмем пушку и све ћу вас побити...“.

Међутим, како прекорачење оптужбе, у смислу члана 420. ЗКП, подразумева измену чињеничног описа радњи извршења кривичног дела описаних у оптужном акту додавањем веће криминалне активности и воље окривљеног, којима се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције, по оцени Врховног касационог суда, наведеном изменом чињеничног описа дела у изреци побијане првостепене пресуде, у односу на опис у оптужном акту јавног тужиоца ОЈТ у Алексинцу Ктo 298/20 од 25.11.2020. године, на супрот ставу браниоца окривљеног, није прекорачена оптужба на штету окривљеног.

Наиме, радња извршења кривичног дела окривљеног – „...угрозио сигурност оштећеног...претњом да ће напасти на живот или тело оштећеног...“, наведена у чињеничном опису дела датом у изреци првостепене пресуде садржана је и у диспозитиву оптужног акта, тако да тиме што је првостепени суд, у складу са чињеничним стањем утврђеним на основу изведених доказа, изменио чињенични опис дела, изостављањем појединих речи окривљеног - „...Имаш среће што ти камера виси одозго, иначе бих те убио...све вас треба ј... и побити...“, објективни идентитет између оптужбе и пресуде није повређен, с обзиром на то да је окривљени оглашен кривим за мању криминалну активност од оне која му је оптужбом била стављена на терет.

Следствено наведеном, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Осталим наводима захтева бранилац окривљеног напада разлоге другостепене пресуде, што представља битну повреду одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те надаље полемичу са изведеним доказима и њиховом оценом и указујући на доказе које је према ставу браниоца требало прибавити, оспорава чињеничне закључке суда, на који начин указује на повреду из члана 440. ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда члана 440. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, Врховни касациони суд се у оцену ових навода није упуштао.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, али наводи захтева не садрже објашњење у чему се ова повреда закона конкретно састоји. Како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то се овај суд у разматрање наведене повреде, која у смислу члана 484. ЗКП, нема прописан садржај, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић